

EL MEU GOSSET

No sé si hi ha cap poema
dedicat a un gosset,
però mentre ho esbrino
jo li faig aquest verset:

Mai no he vist tant de “carinyo”
com el gos et pot donar,
és fidel i estima l’home
molt més que cap ésser humà.

Amb aquells ulls tan dolços
que no tenim el humans,
va buscant qui li dóna amor
i t’acaricia les mans

És l’amic que no et traeix
tant si ets pobre com si ets ric,
és el que sempre t’espera
tant de dia com de nit.

És el qui et fa companyia
és el qui et treu soletat,
és el qui mai t’abandona
i està sempre al teu costat.

Potser la naturalesa
amb això es va equivocar:
va fer el gos amb tal tendresa
que supera l’ ésser humà.

Josefina Guasch i Montserra